

DISFUNCIONS DE L'ARTICULACIÓ TEMPOROMANDIBULAR (BRUXISME)

L'articulació Temporomandibular (ATM) és l'articulació que fa possible que puguem obrir i tancar la boca. S'utilitza per mastegar, empassar, badallar, parlar,... Per això és una de les articulacions més utilitzades en el nostre cos. (es pot localitzar posant els dits davant de les orelles i pressionar mentre s'obra i es tanca la boca). És l'articulació on la mandíbula s'articula amb l'os temporal del crani. N'hi ha dues i sempre treballen i es mouen juntes en el moviment de la mandíbula. Quan funcionen correctament permeten obrir i tancar la boca sense dolor ni molèstia.

L'alteració d'aquesta articulació és un dels trastorns cada vegada més freqüents en la nostra societat. Sovint la disfunció dona lloc a diferents símptomes, com dolor a l'ATM que pot arribar fins al cap, mandíbula, boca, gola, nuca, coll, espatlles, sorolls com cruiximents, xiulets a les oïdes, luxacions articulars, lesions de la columna cervical, contractures, dolor ocular, desviacions de mandíbula, migranyes, mareigs, vertígens,... tot un seguit de disfuncions que de forma aguda o crònica poden arribar a obstaculitzar seriosament la vida social i laboral, el rendiment i la qualitat de vida de les persones que ho pateixen.

Aquesta disfunció es presenta amb causa multifactorial com són la predisposició genètica, malaoclusió dental, bruxisme, ansietat, estrès, depressió, hàbits posturals, alteracions del son, però els factors estructurals, neuromusculars, miofascials, psicològics de la persona són els que determinen la disfunció. D'entre elles una de les alteracions cada vegada amb més incidència i que més desequilibri funcional dona, és el "bruxisme". Es podria definir com la pressió i abracció de les peces dentals superiors contra les inferiors, (es a dir, apretar les dents). Aquest fet és produït per una contracció inconscient, sistemàtica i repetitiva de la musculatura masticatòria. El bruxisme doncs, provoca fatiga, espasme muscular, retraccions i desequilibri muscular de tota la zona, podent arribar a provocar afectacions de les membranes cranials i per tant simptomatologia més complexa i general a nivell del sistema vascular, limfàtic, endocrí, digestiu,...

La mandíbula està relacionada amb tot l'organisme, però manté una relació molt íntima i directa amb el crani i les cervicals. Des d'un punt de vista de funció integral, l'ATM està influenciada per zones tant allunyades com pot ser el sacre o la postura que adoptem.

El tractament ha de ser individual i personalitzat i haurà de realitzar-se abarçant totes les alteracions que s'hi presentin depenent del cas. Pel fet de tractar-se d'una disfunció amb tanta complexitat i de diversos factors que el poden causar, el tractament odontològic no ha de ser l'única opció en aquest tipus de patologia. La fisioteràpia manual i l'acupuntura són dues de les teràpies que ens poden ajudar a restablir el bon funcionament de les diferents estructures alterades, juntament amb la reeducació postural, la psicologia, les tècniques de relaxació i els consells higiènics.

L'experiència clínica ens indica que els diferents mètodes de tractament han de buscar controlar les causes i disminuir la variada simptomatologia mitjançant la reeducació de la funció, la disminució de les tensions i la millora de l'estat dels teixits.